

Programové prohlášení kongresu starokatolíků v Mnichově 1871

I. U vědomí svých náboženských povinností se pevně držíme staré katolické víry, jak o ní svědčí Písmo a tradice, jakož i stará katolická zbožnost. Považujeme se proto za plnoprávné údy katolické církve a nenecháme se vytlačit ani z církevního společenství ani z církevních a občanských práv, která tomuto společenství vyvstala.

II. Držíme se pevně staré ústavy církve. Zavrhuje každý pokus vytlačit biskupy z bezprostředního a samostatného vedení jednotlivých církví. Zavrhuje ve vatikánských dekretách obsažené učení, že papež je jediným, Bohem ustanoveným nositelem vší církevní autority a úřední pravomoci, neboť je to v rozporu s tridentským kánonem, podle něhož existuje Bohem ustanovená hierarchie biskupů, kněží a jáhnů. Hlásíme se k primátu římského biskupa, jak byl uznáván na základě Písma církevními otci a koncily ve staré a nerozdělené křesťanské církvi.

III. Za pomoci teologické a kanonické vědy se snažíme o reformu církve, která v duchu staré církve zruší dnešní nedostatky a zlozvyky, zvláště pak splní oprávněná přání katolického lidu na ústavou uspořádaný podíl na církevních záležitostech, přičemž, aniž by docházelo ke škodě církevní jednoty v učení, by mohlo být přihlíženo ke specificky národnímu povědomí a potřebám. Prohlašujeme, že Utrechtská církev je obviňovaná z jansenismu bezdůvodně a tím následně nevyvstává mezi ní a námi žádný dogmatický protiklad. Doufáme ve znovusjednocení s řeckou východní a ruskou církví, jejichž oddělení nastalo bez nutných příčin a nezakládá se na žádných nevyrovnatelných dogmatických rozdílech. Očekáváme za předpokladu provedení úsilí hodných reforem cestou vědy a pokračující křesťanské kultury pozvolné dorozumění s protestantskými a episkopálními církvemi.

IV. Držíme se názoru, že při naukovém formování katolického kléru je vědecká péče nepostradatelná. Považujeme umělou separaci kléru od duchovní kultury století (v chlapeckých seminářích a v biskupy jednostranně vedených vyšších učilištích) při jejím velikém vlivu na kulturu národní za nebezpečnou a nanejvýš nevhodnou k výchově a formaci mravně zbožného, vědecky osvíceného a vlastenecky založeného kléru.